

В. О. ЄСІНА

Харківська національна академія міського господарства

Інноваційний розвиток має багатовікову історію, оскільки з давніх часів людство постійно і в різноманітний спосіб поглиблювало власну систему знань (філософських, суспільних, технічних) і на цій основі створювало нові знаряддя праці, нові товари, нові методи ведення господарчої діяльності. В деякі періоди рівень накопичення потенціалу новацій стрімко формував нові уклади життя і призводив до масштабних трансформаційних змін, в тому числі і на рівні суспільного устрою.

Постіндустріальний соціальний устрій, починаючи з 70-х років XX століття, проходить постійний процес трансформації під впливом вивчення ринкового попиту та пошуку нової інформації. Якісний рівень освіти, наукові розробки та впровадження інновацій в діяльність підприємств стають головною рушійною силою сучасної економіки.

В інноваційній економіці під впливом наукових і технологічних знань традиційні сфери матеріального виробництва радикально змінюють свою технологічну основу, тому що розробки, що не опираються на нові знання й інновації, в такій економіці виявляються нежиттєздатними. Одним з показників інноваційної економіки спеціалісти вважають рівень розвитку інформаційних технологій, розповсюдження комп'ютерної грамотності та розвиток системи комунікацій.

Відмінними рисами інформаційного суспільства є:

- система новітніх знань наукомістких технологій та розробок нових фундаментальних досліджень;
- розвиток сфери послуг і розгортання процесів інформатизації та інтелектуальності всіх видів діяльності;
- збільшення ролі інформації і знань в житті суспільства;
- зростання частки інформаційних комунікацій, продуктів і послуг у валовому внутрішньому продукті;
- зміна технології управління і прийняття рішень;
- створення глобального інформаційного простору.

Інформаційне забезпечення регіонального розвитку доцільно розглядати як складову організаційно-економічного механізму, в якому виділяють наступні елементи:

- організаційну структуру;
- інформаційний сервіс;
- блок інновацій;
- ринковий механізм та блок ситуаційної оцінки стану підприємств, бізнесу, управління.

Таким, чином інформаційна система має бути організована на принципах безперервного моніторингу. Сам моніторинг стає складовою частиною системи управління, яку регіони мають створити, використовуючи

мережу структурних об'єднань банків даних, технологію комунікаційного обміну та процес узгодження принципових рішень, що є загальновизначеними для регіонального управління. Для ефективного управління потрібна інформація: техніко-економічна, комерційна, наукова, відомча, загальностатистична, виробнича та сфери послуг. В інформаційному полі регіону також знаходиться і житлово-комунальна система, демографічні процеси, екологічна ситуація. Тому, наведені особливості інформаційного забезпечення регіонального розвитку обумовлюють як ємність потенціалу регіону, так і характер регіональної інноваційної політики, в т.ч. сприяння ефективному використанню наявного потенціалу.